

forekommende Bestemmelse, at af de til en eller flere paa Documentets Udstedelsestid levende Personers Livstid knyttede Ødelser er den stempepligtige Værdi det 7-dobbelte eller 10-dobbelte af et Mars Beløb, men foreslaaer den forandret til det 5-dobbelte af et Mars Beløb.

Til Udkastets 3die Afsnit.

Det er neppe et ganske correct Udtryk i Begyndelsen af § 22, at Tegtepagter stemples „efter 2den Klasse“; det turde vistnok rettere hedde: „til 2den Klasse“ eller „efter 2den Klasses Tægt“. — Iøvrigt har Udvalgets Fleertal med Hensyn til §§ 22 til 30 incl. ikkun fundet Anledning til at bemærke, at et Testamente formentlig kun bør fordres oprettet til en foreløbig Tægt af 4 Rd., naar den Formuesmasse, hvorover der ved samme raades, anslaaes til mere end 4,000 istedetfor, som i Udkastets § 24 bestemt, 2,000 Rd. Værdi, da den foreløbige Stempeltægt ellers kan blive høiere end 2den Klasses Tægt, — og at det turde være hensigtsmæssigt ved en Endring i Ordene i samme Paragraphs Slutningsbestemmelse end skarpere at antyde, at Notarius publicus ikke skal eller tør forlange at see de ham til Bekræftelse forelagte Testamenter for at undersøge, om de ere skrevne paa behørigt stemplet Papiir.

Udvalgets Mindretal (Alberti) antager ikke, at der er nogen Grund til at ophæve de Tægtelser, der ere tilstaaede i Stempellovgivningen for — de lige siden Forordningen af 13de Mai 1769 begunstigede. — Selveierbønders Testamenter og som ere bestemte ved den udførlige Forordning af 22de November 1837 angaaende Selveierbøndernes Testationsfrihed, aldenstund denne hele specielle Lovgivning endnu staaer heel og holden ved Magt og siden 1837 har faaet et meget bethdeligere Omraade ved Selveieidoms Udbredelse. Mindretallet indstiller derfor, at Slutningen af 2det Stykke i Udkastets § 24 forandres derhen, at Reglerne i Forordningen af 22de November 1837 § 11, der hovedsagelig gaae ud paa, at Selveierbønder kunne enten fremlægge Te-

stamenter paa ustemplet Papiir til Retsprotocollen eller dictere deres sidste Villie til Thingbogen og derpaa tilfredsstille Stempelpapirsløvgivningen ved at tage en Udskrift paa 20 R Papiir af Thingbogen, forblive uforandrede, dog at der selvfølgelig til Udskrift kun behøves det i Udkastets § 70 foreskrevne stemplede Papiir (af Tægt 16 R).

Udvalgets Fleertal (hele Udvalget med Undtagelse af Alberti) finder Intet at erindre med Hensyn til Udkastets §§ 31—33.

Udvalgets Mindretal (Alberti) indseer derimod, som allerede antydet i hans Bemærkninger til § 24, ingen Grund til at ophæve de Stempelbegunstigelser, der i en lang Aarrække og lige til den allernyeste Tid ere tilstaaede visse Contractsforhold vedkommende Landbosæsenet; thi disse Begunstigelser have ikke blot gjentagne Gange erholdt Lovgivningsmagtens Stødestøtte, men de ere derhos kjendelige Led af den Række Beskyttelser, som Lovgivningen har — nu i et heelt Aarhundrede — anseet hensigtsmæssige for Landbosforholdene, og der skjønnes ikke Grund til at gribe ind i disse Lovbestemmelser, blot for at kunne bringe et tilshyneladende System ind i en ny Stempellov. Det Anførte gjælder navnlig om Fæsteforholdet og om Overgang af Bøndergods til Selveieidom. I det Mindretallet henviser til den Kæmpelighed, hvormed Contracter vedkommende Landbosforholdene behandles i de nugjældende Love af 3die December 1828 § 6, § 42 i Nr. 10, 27de Mai 1848 § 11, 4de Juli 1850 (anvendt i Selveieidomslovene af 8 April 1851, 3 Marts 1852, 21 Juni 1854, 24 April 1860), skal det foreslaae, at der gjøres en Tilspøining til § 31 om, at de hidtil gjældende Begunstigelser for Kjøbecontracter og Skjøder angaaende Bøndergods til fuld Eiendom eller til Arvesfæste med Ret til at sælge og pantsætte blive ved Magt.

Derimod finder Mindretallet for Diebliffet ikke Opfordring til at stille noget Forslag om Gjentagelse af de hidtil bestaaende Stempel-tægtelser for Fæstebreve og Leiecontracter om Bo-